

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 11

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ

16 Μαρτίου 2025

«Εγώ Κύριος ὁ Θεός καί οὐκ ἠλλοίωμαι»
(Μαλαχ. 3,6)

Στήν Παλαιά Διαθήκη, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὁ Θεός, διά στόματος τοῦ Προφήτου Μαλαχίου, διαλαλεῖ: «Εγώ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός καί δέν ὑπόκειμαι σέ μεταβολή» καί ὁ μελωδός Δαβίδ ἀναφωνεῖ στόν Ψαλμό του: «Ὅλος ὁ κόσμος σάν ἔνδυμα θά παλιώσει καί σάν ἐξωτερικό φόρεμα θά τόν περιτυλίξεις, Κύριε, καί θά ἀλλάξει καί θά γίνει καινούργιος. Ἐσύ, ὅμως, ὁ Θεάνθρωπος Μεσσίας εἶσαι ὁ ἴδιος καί τά ἔτη σου θά εἶναι ἀτελείωτα (Ψαλμ. 101,27-28), (Ἐβρ. 1,11-12).

Ὀλόκληρη ἡ δημιουργία, τά πάντα, ἀλλάζουν καί μεταβάλλονται, εἶναι ὑποδουλωμένα στή φθορά. Οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται, μεγαλώνουν καί πεθαίνουν, ὁμοίως τά ζῶα καί τά φυτά. Ἀκόμη καί τά αἰωνόβια ὄρη καί οἱ πεδιάδες, οἱ θάλασσες, ὑφίστανται μεταβολές ἀπό σεισμούς, καθιζήσεις, διαβρώσεις... Καί οἱ ἀπειράριθμοι ἀστέρες, πού ἡ ἡλικία τους ἀριθμεῖ ἑκατομμύρια ἔτη ζωῆς, κάποτε καί αὐτοί σβήνουν. Θά ἀλλάξουν τό σχῆμα πού ἔχουν τώρα, ἐρμηνεύει ὁ ἱερός Ζιγαβηνός καί ὁ Οἰκουμένιος παρατηρεῖ ὅτι θά μεταβάλουν τό σχῆμα τους ὅλα τά ὄρατά καί θά φθάσουν σέ κατάσταση ἀφθαρσίας. Ὅπως τά ἐνδύματα παλιώνουν καί φθειρόνται, ἔτσι καί ἡ δημιουργία ὑπόκειται στό νόμο τῆς φθορᾶς. Ἡ εἰκόνα πάλι τῆς ἀλλαγῆς μέ τόν τρόπο πού κάποιος «ἐλίσσει τό περιβόλαιον» - μεγάλο κομμάτι ἄρραφου ὑφάσματος πού τό ἔριχναν οἱ ἀρχαῖοι ἐξωτερικά ἐπάνω στό σῶμα τους - «τό μεγαλοδύναμον καί πανσθενές τοῦ Χριστοῦ ἐμφαίνει», ὅπως παρατηρεῖ ὁ Ζιγαβηνός. Ἀποκαλύπτει πῶς ὁ Χριστός, ὁ ἀναρχος καί ἀτελεύτητος, ὁ ἄτρεπτος καί ἀμετάβλητος, Ἐκεῖνος θά καινοποιήσει τά πάντα (Ἀποκ. 21,5). Ὁ ἄνθρωπος καί ἡ κτίση ὀλόκληρη, μέσῳ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, θά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τή δουλεία καί τή φθορά καί θά περάσουν στήν ἔνδοξη κατάσταση τῆς ἐλευθερίας τῶν παιδιῶν τοῦ Θεοῦ (Ρωμ. 8,21).

Εἶναι αὐτό πού ὀνομάζουμε ἀνακαίνιση τοῦ κόσμου καί ἀνακεφαλαίωση τῶν πάντων ἐν τῷ Χριστῷ (Ἐφεσ. 1,10). Εἶναι ἡ καινούργια γῆ καί οἱ καινούργοι οὐρανοί πού περιμένουμε (Β' Πέτρου 3,13). Ὁ Θεός δρᾷ, ἐνεργεῖ καί κινεῖται χωρίς νά μεταβάλλεται, χωρίς νά αὐτοαναιρεῖται (Β' Τιμ. 2,13).

Ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης διατυπώνει: «Ὁ μάταιος κόσμος φεύγει καί χάνεται, ἐνῶ ἐκεῖνος πού ἐπιτελεῖ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει αἰώνια» (Α' Ἰωάν. 2,17).

Ὁ ἱερός Δαμασκηνός σημειώνει: Δέν ὑπῆρξε ἀμφιταλάντευση, ἀλλά σταθερή καί ἀμετάβλητη θέληση καί βουλή τοῦ Θεοῦ. Οὐδεμία μεταμέλεια ἀπαντᾷ στόν Θεό.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος θά πει: Ὅταν κάνουμε ὑπακοή στό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ ὁμολογοῦμε ἔμπρακτα τήν πίστη μας στή Θεότητά Του, ἀλλά μᾶς δίνεται καί ἡ δυνατότητα νά μετάσχουμε κατὰ χάριν στή θεϊκή δόξα, νά κληρονομήσουμε τήν ἄφθαρτη καί αἰώνια Βασιλεία Του.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, πού σήμερα ἐορτάζουμε, ἐφήρμοσε μέ τούς πνευματικούς του ἀγῶνες τό Εὐαγγέλιο στή ζωή του. Ὑπερασπίσθηκε τό ὀρθόδοξο δόγμα μέσα στίς ποικίλες ἀντιξοότητες τῆς ἐποχῆς του. Γι' αὐτό ζεῖ δοξασμένος στούς αἰῶνες κοντά στόν Κύριο καί ὁμολογεῖ ὅτι: Ὁ Θεός εἶναι ὁ ὀμόνος πού παραμένει ὁ ἴδιος πάντοτε πρό τῶν αἰῶνων καί στούς αἰῶνες. Ὁ ὀμόνος πού μένει ἀναλλοίωτος «οὐκ ἀρχόμενος, οὐ παυόμενος, οὐ φθειρόμενος, οὐδενί τρόπῳ μεταβαλλόμενος».

Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος διδάσκει: Στόν ἄνθρωπο ἔχει ἐμφυτευθεῖ ἡ δυνατότητα νά γνωρίσει τόν ἑαυτό του, ἀφοῦ γεννήθηκε σάν ζωντανή ὑπαρξη μέ νοῦ καί ἱκανή νά διακρίνει τό καλό ἀπό τό κακό, ἔχοντας ἐλεύθερη βούληση ἀλλά καί τή δυνατότητα γιά γνώση. Ὁ Θεός δημιουργώντας τόν ἄνθρωπο, τόν ἔπλασε κατ' εἰκόνα Του, γιά νά μπορέσει νά Τόν ἀναζητήσει, νά Τόν προσεγγίσει, νά Τόν γνωρίσει καί νά Τόν ἀγαπήσει.

Ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος ὁ Πόποβιτς ἀποφαίνεται: Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἁγιασμός μας καί ὁ φωτισμός μας, τό φῶς μας καί ἡ παιδεία μας (παράβαλε Α' Κορ. 1,30 - Ἰωάν. 8,12). Αὐτός ἔχει ὀδεύσει ὄλην τήν ὀδόν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καί κατέστησε

δυνατόν τό ὅλον ἔργον τοῦ ἁγιασμοῦ καί φωτισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν αἰώνιαν ἀλήθειαν καί τήν αἰώνιαν ζωήν.

Ὁ Ἅγιος Ἄνθιμος ἀπευθυνόμενος στίς Νύμφες τοῦ Χριστοῦ θά πει: Ἀνεβάσατε λοιπόν, ἀδελφές, τό φρόνημά σας ὑψηλά. Τά ἄνω φρονεῖτε, τά ἄνω ζητεῖτε, μή τά γήινα καί προσωρινά. Ἐχετε τό φρόνημα ἐπάνω καί ἡ ταπείνωσις ἅς στολίζει ὅλα τά ἔργα σας.

Χριστιανοί μου,

ὁ Απόστολος Παῦλος στή σημερινή περικοπή δανείζεται τά λόγια τοῦ Δαβίδ ὅπως εἶδαμε καί τά ἐρμηνεύει μέ τό δικό του θεόπνευστο τρόπο. Πόση παρηγοριά δέν κρύβουν, ἀλήθεια, αὐτά τά σοφά λόγια του! Τά πράγματα τοῦ κόσμου δέν πρόκειται νά παραμείνουν ἔτσι, ὅπως ἔχουν, αἰώνια. Μέ τή δύναμη τοῦ ἀνάρχου καί ἀτελεύτητου Κυρίου θά ἀλλάξουν τά πάντα. Αὐτό πού εἶναι φθαρτό θά ντυθεῖ τήν ἀφθαρσία καί αὐτό πού εἶναι θνητό θά ντυθεῖ τήν ἀθανασία (Α' Κορ. 15,53). Θά νικηθεῖ ἡ φθορά καί ὁ θάνατος· θά θριαμβεύσει ἡ ἀνάσταση καί ἡ ζωή!

Ἀδελφοί μου,

τό Δεσποτικό Στόμα μᾶς διαβεβαιώνει: «Ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τόν λόγον τόν ἐμόν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μή θεωρήσῃ εἰς τόν αἰῶνα» (Ἰωάν. 8,51). Ὁ Κύριος καί Θεός μας περικλύει τά σύμπαντα «ἐν τῇ δρακί περιέχων» αὐτά. Στή Θεϊκή Του παλάμη κρατεῖ καί τό πηδάλιο τῆς ζωῆς μας. Ἐκεῖνος εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα, ἡ καταφυγή μας, ἡ σωτηρία μας. Νά εἴμαστε βέβαιοι ὅτι Αὐτός διέπει τήν ἀνθρωπότητα στούς αἰῶνες, ὅσο δέ καί ἂν αὐτή ἀπομακρύνεται ἀπό τό Θεῖο Φῶς κάποια ἡμέρα θά ξαναβρεῖ τό δρόμο τῆς σωτηρίας. Ἡ ἄρπα τοῦ Γ. Βερίτη θά μέλψει καί πάλι: «Μέσ' στοῦ Χριστοῦ μας τό βασίλειο θά βρεῖτε λύτρωση τρανή, ἡ γῆ θά λάμψη σάν τόν ἥλιο καί θά ἀνοιχτοῦν οἱ οὐρανοί! **Ἀμήν!**